

La música harmonitza les diferències

En aquests moments en que en el món ens trobem amb tanta manca de valors la música pot ser una eina definitiva per harmonitzar i unir tots els éssers malgrat les diferències. Esdevenir un sol batec unint les veus i els instruments diversos, reinventar un altre model de vida sons nous i vells per un món més viu, valorar aquest passat de la música tan reconegut, i alhora crear, però per això ens caldrà que la sensibilitat de la música arribi a tots els recones i que els nostres nadons comencin a estimar-la i a fruit de les seves virtuts .

Herminia Carbó (pedagoga i pianista) de gran sensibilitat artística ens ho explica així:

“Davant la pregunta de si la música ens fa tolerants, una resposta categòrica podria semblar un atreviment, perquè tenim tots clar què és i què no és música? La constatació que d’ela en fa l’eminent **Pau Casals** en pot obrir una llum. Així diu:

“Aquest meravellós llenguatge universal hauria d’èsser font de comunicació. Concreta que “hauria d’èsser “ la qual cosa vol dir que és possible.

Des de la seva aparició sobre la terra, l’home prou vegades ha estat jugant a ésser déu i ha volgut canviar tot allò que no li agradava pensant, així que podria esdevenir com el creador.

Si el vertader creador és el qui fa del no res quelcom, tal vegada es pot creure ser un déu quan converteix el so en art (la música és la més immaterial de totes.)

Però el nostre aprenentatge parteix de la imitació, essent molt convenient per tal efecte prendre bons models. El moviment dels astres en pot ser un.

Cadascun d’ells (uns més grans que els altres) seguéix la seva òrbita sense envair l’espai de l’altre. No fan ús de la seva magnitud.

Tolerar és acceptar, suportar sense sofrir dany i comprendre. La música és un mitjà decisiu per enriquir la sensibilitat, qualitat molt necessària per captar diferències més subtils.

En parlar de la sensibilitat vull referir l'oda que **Fray Luis de León** li dedica a **Francisco Salinas** i de la qual n'he extret uns versos:

*“A cuyo son divino,
el alma , que en olvido está sumida
torna a cobrar tino
y memoria perdida de su origen primero esclarecido.*

La música de **Salinas** permet retrobar-nos. De fet el llenguatge musical és misteriós i prodigiós. La música surt del més profund del nostre sentiment i actua en el nostre esperit fent possible el retorn a la memòria del nostre origen. Al llarg de la seva història l'Orient ha atribuït a l'Occident un poderós valor. En farà algunes citacions: documents antiquíssims ens parlen d'ésser utilitzada per parlar amb la divinitat, sobretot quan calia aplacar la seva ira, implorar protecció o demanar socors. La feien servir per guarir picadures de serps, curar malalts...La consideraren un art benèfic els egipcis; representava l'harmonia del cel i la terra pels sumeris; **Apol·lo** entendreix les fúries infernals cantant, acompanyat de la seva lira i així rescatà la seva muller **Eurícide**; **Sant Pau** recomana cantar i salmodiar lloant al Senyor en l'**Epístola als Efesis**; **Plató** recomanà als guardes del seu Estat ideal que construïssin els edificis inspirant-se en l'esperit de la música; **Aristòtil** li atribuï un gran poder moral i diu que pot modificar i, de fet modifica, els nostres afectes; **Pitàgores** comprovà un canvi de comportament moral utilitzant diferents modes musicals; **Rousseau** presentà un mètode de formació musical per educar el seu “**Emili**”; **Pestalozzi** reconeix la seva influència harmonitzadora sobre el caràcter; **Shakespeare** digué que era l'aliment de l'amor.

Aquest aliment està a l'abast de tothom, el so ens envolta ens acompanya des de abans de néixer però **cal aprendre a escoltar**. Escoltant l'art musical tan ple de matisos, aprendrem i aquest exercici ens prepara per poder percebre aquelles subtils vibracions que surten del cor de les persones; entendrem la veu de la natura, sempre propicia a revelar a tot aquell que busca el coneixement de les coses amb fermesa.

La música certament és un llenguatge que va més enllà de les paraules i fàcilment ens permet redescobrir aquell passat per tornar a fruitar amb tot allò que ens uneix i ajudant-nos a enlairar novament la unitat.

St. Agustí deia que el número regia tant el món dels sons com els fenòmens de la natura i que en tota polifonia tots els sons en sonar alhora, formen acord, tots són un. Aquesta polifonia sigui vocal o instrumental és una fita a aconseguir.

En una coral cadascú presta les seves petites facultats sostenint-se en la confiança generada pel conjunt. Les voluntats unificades en una força superen la individualitat.

En un grup instrumental la bellesa que surt de l'acord ens fa somniar i aquest somni pot servir per donar pautes a una humanitat capaç de construir el seu futur en un món d'harmonia i equilibri, de germanor i pau. Aquests conjunts creen llaços afectius i de cooperació, es trenca la tensió (generadora de ruptures), afavoreix la sociabilització i afiança l'autocontrol, convida a la solidaritat, al respecte, a la responsabilitat, elements, tots ells, necessaris per fer una millor convivència.

L'educació ens farà tolerants i la música té un gran poder educatiu.”